

Úterý, 13. listopadu 2018

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

P8_TA(2018)0441

Rozvojová pomoc EU v oblasti vzdělávání

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. listopadu 2018 o evropské rozvojové pomoci v oblasti vzdělávání (2018/2081(INI))

(2020/C 363/01)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 26 Všeobecné deklarace lidských práv, v němž stojí, že „každý má právo na vzdělání. Vzdělání nechť je bezplatné, alespoň v počátečních a základních stupních“,
- s ohledem na dokument s názvem „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“, který byl dne 25. září 2015 přijat Valným shromážděním OSN a který uznává, že rovnoprávnost, inkluze a rovnost mužů a žen jsou neodlučitelně spjaté s právem na vzdělání pro všechny,
- s ohledem na cíle udržitelného rozvoje, zejména na cíl č. 4 – „Zajistit rovný přístup k inkluzivnímu a kvalitnímu vzdělávání a podporovat celoživotní vzdělávání pro všechny“, a na Inčchonské prohlášení a rámec pro opatření k provádění cíle udržitelného rozvoje č. 4, podle něhož je „rovnost žen a mužů neodlučitelně spjata s právem na vzdělání pro všechny“,
- s ohledem na obecné doporučení č. 36 (2017) Výboru OSN pro odstranění diskriminace žen, které se týká práva dívek a žen na vzdělání,
- s ohledem na akční program financování rozvoje, který přijalo Valné shromáždění OSN dne 27. července 2015 v Addis-Abebě,
- s ohledem na usnesení č. 35/L2 Rady Organizace spojených národů (OSN) pro lidská práva ze dne 22. června 2017 s názvem „Právo na vzdělání: následný postup na základě usnesení č. 8/4 Rady pro lidská práva“,
- s ohledem na sdělení Komise z roku 2002 s názvem „Vzdělávání a odborná příprava v kontextu snižování chudoby v rozvojových zemích“ (COM(2002)0116),
- s ohledem na pracovní dokument Komise z roku 2010 o posílení a zlepšení vzdělávacího systému v rozvojových zemích s názvem „Více kvalitnějšího vzdělávání v rozvojových zemích“ (SEC(2010)0121),
- s ohledem na sdělení Komise z roku 2018 nazvané „Vzdělávání v mimořádných situacích a vleklých krizích“ (COM(2018)0304),
- s ohledem na prohlášení z Charlevoix o kvalitním vzdělávání dívek a dospívajících a dospělých žen v rozvojových zemích, které skupina států G7 přijala dne 9. června 2018,

Úterý, 13. listopadu 2018

- s ohledem na Evropský konsensus o rozvoji a na Kodex pravidel EU, pokud jde o dělbu práce v oblasti rozvojové politiky (COM(2007)0072),
 - s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 31. května 2018 o provádění společného pracovního dokumentu útvarů (SWD(2015)0182) – Rovnost žen a mužů a posílení postavení žen: proměna života žen a dívek prostřednictvím vnějších vztahů EU (2016–2020) ⁽¹⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 17. dubna 2018 o zlepšení udržitelnosti dluhu rozvojových zemí ⁽²⁾,
 - s ohledem na globální monitorovací zprávu UNESCO o vzdělání z roku 2017 s názvem „Odpovědnost v oblasti vzdělávání: plnění našich závazků“,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj (A8-0327/2018),
- A. vzhledem k tomu, že existuje základní lidské právo na vzdělání, které je zásadní pro dosažení cílů udržitelného rozvoje, že vzdělání zabraňuje tomu, aby chudoba přecházela z generace na generaci, hraje zásadní úlohu, pokud jde o prohlubování rovnosti mezi ženami a muži a o posilování postavení žen; že právo na vzdělání se neomezuje pouze na početní rovnost žen a mužů a že by mělo podporovat skutečnou rovnost pohlaví v oblasti vzdělávání, jakož i jeho prostřednictvím;
- B. vzhledem k tomu, že poslední sdělení Komise o vzdělání v rozvojových zemích bylo vydáno v roce 2002 a bylo aktualizováno pracovním dokumentem až v roce 2010;
- C. vzhledem k tomu, že v roce 2009 činila finanční podpora určená na oblast vzdělávání 8,3 % z celkové rozvojové pomoci, že tento podíl se v roce 2015 snížil na 6,2 % a že pro Unii a její členské státy se tento podíl za stejné období snížil z 11 % na 7,6 %;
- D. vzhledem k tomu, že podpora určená na základní vzdělávání ze strany Unie a členských států se mezi lety 2009 a 2015 snížila o 33,9 %, což je více než podpora určená na vzdělání obecně (15,2 %);
- E. vzhledem k tomu, že v roce 2015 nemělo přístup ke vzdělávání na 264 milionů dětí ve školním věku pro primární a sekundární vzdělávání;
- F. vzhledem k tomu, že na konci roku 2017 bylo ve světě více než 25,4 milionu uprchlíků, z toho 7,4 milionu dětí ve věku primárního vzdělávání, přičemž 4 miliony z nich neměly přístup k žádnému druhu primárního vzdělávání a vzhledem k tomu, že v zemích sužovaných nestabilitou a konflikty do základní školy nechodí o 37 % více dívek než chlapců a že v zemích nezasažených konfliktem je u mladých dívek přibližně o 90 % vyšší pravděpodobnost než u jejich mužských vrstevníků, že nebudou chodit do zařízení sekundárního vzdělávání;
- G. vzhledem k tomu, že zpráva OSN o cílech udržitelného rozvoje z roku 2017 uvádí, že v roce 2011 byla pouze přibližně do čtvrtiny škol v subsaharské Africe zavedena elektřina, že v méně než polovině z nich byl přístup k pitné vodě a že v tomto regionu je nejnižší podíl kvalifikovaných učitelů jak v primárním, tak v sekundárním vzdělávání;
- H. vzhledem k tomu, že podpora vzdělávání v rozvojových zemích se v minulosti příliš zaměřovala na počet zapsaných studentů, nikoli na kvalitu poskytovaného vzdělávání, a že cíl udržitelného rozvoje č. 4 je zaměřen na zajištění kvalitního vzdělávání pro všechny do roku 2030;
- I. vzhledem k tomu, že určité podniky v rozvojových zemích obtížně hledají pracovníky, jejichž kvalifikace by odpovídala potřebám těchto podniků;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2018)0239.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2018)0104.

Úterý, 13. listopadu 2018

- J. vzhledem k tomu, že úsilí, které je vynakládáno od roku 2016 a jež je třeba ocenit, však nestačí k tomu, aby bylo možné dohnat nabrané zpoždění, a je proto nutné ho vyvíjet i nadále a ve větší míře;
- K. vzhledem k tomu, že aby bylo možné do roku 2030 naplnit cíl udržitelného rozvoje č. 4, musela by být podle organizace UNESCO podpora na vzdělávání v zemích s nízkým příjmem a s nižším středním příjmem šestinásobně vyšší; vzhledem k tomu, že podle Mezinárodní komise pro financování globálních vzdělávacích příležitostí by měla pomoc v oblasti vzdělávání v roce 2030 dosáhnout částky 89 miliard dolarů oproti dnešním 12 miliardám dolarů;

Vzdělávání jako ústřední bod rozvoje

1. je přesvědčen o tom, že podpora v oblasti vzdělávání musí představovat prioritu, neboť existuje základní právo na vzdělání, ale také proto, že vzdělání je zásadní pro plnění dalších cílů udržitelného rozvoje, kterými jsou hospodářský rozvoj a snížení nerovností, rovnost žen a mužů, posílení postavení dívek a žen, začlenění osob se zdravotním postižením do společnosti, veřejné zdraví, demokracie a právní stát a předcházení konfliktům;
2. v důsledku toho vyjadřuje politování nad skutečností, že podpora v oblasti vzdělávání není pro mezinárodní dárcé prioritou; požaduje, aby vzdělávání bylo co nejdříve umístěno do středu zájmu rozvojových politik Evropské unie a jejích členských států;
3. uznává, že uskutečnění cíle udržitelného rozvoje č. 4 vyžaduje velké investice do vzdělávacích systémů; potvrzuje, že tuto investici musí nejdříve učinit rozvojové země, ale že mezinárodní pomoc bude i nadále nezbytná k vyrovnání nedostatku finančních prostředků;
4. vyzývá Komisi, aby aktualizovala své sdělení o vzdělávání a odborné přípravě v kontextu snižování chudoby v rozvojových zemích z roku 2002, stejně jako svůj pracovní dokument z roku 2010; konstatuje, že nové sdělení by mělo určit prostředky, kterých bude zapotřebí k dosažení cíle udržitelného rozvoje č. 4 do roku 2030;
5. žádá Unii a její členské státy, aby na období do roku 2024 vyčlenily na vzdělávání 10 % ze své oficiální rozvojové pomoci a v roce 2030 pak 15 %;
6. připomíná, že nezbytné zintenzivnění úsilí rozvojových zemí o posílení spravedlivých daňových systémů a potírání nezákonných finančních toků, jakož i o nezbytné navýšení oficiální rozvojové pomoci, nebude na pokrytí nedostatku finančních prostředků stačit; v tomto ohledu tedy vyzývá, aby byly vytvořeny inovativní finanční nástroje s pákovým efektem, které by byly v souladu se stávajícími finančními mechanismy a iniciativami s cílem posílit vnitrostátní vzdělávací systémy;
7. se zájmem sleduje návrh Mezinárodní komise pro financování globálních vzdělávacích příležitostí na vytvoření mezinárodního finančního nástroje pro vzdělávání (IFFEd) s výhradou, že tento nástroj musí skutečně sloužit k tomu, aby doplňoval současné úsilí, a nikoli je nahrazoval; domnívá se, že tato iniciativa musí být realizována v souladu s akčním plánem Globálního partnerství pro vzdělávání; konstatuje, že před jakýmkoli poskytnutím finanční pomoci je třeba věnovat zvláštní pozornost dluhové kapacitě zemí způsobilých k této pomoci;
8. zdůrazňuje, že cíl vyčlenit 20 % oficiální rozvojové pomoci Unie na sociální začlenění a lidský rozvoj pokrývající základní sociální služby, včetně zdravotnictví a vzdělávání, je nepřesný a neumožňuje řádné monitorování výdajů; žádá, aby byly do příštího víceletého finančního rámce začleněny kvantifikované cíle;

Zaměření se na priority

9. připomíná, že nabytí základního vzdělání včetně digitálních kompetencí je předpokladem pro rozvoj dovedností a začlenění se do profesního života, že vzdělání dívek je rozhodujícím předpokladem pro uskutečnění cílů udržitelného rozvoje, zajištění veřejného zdraví a dobrých životních podmínek, jakož i pro rozvoj mírových společností, a že nejméně rozvinuté země čelí nedostatku finančních prostředků nejvíce, a přitom právě investice do těchto zemí mají největší přínosy po stránce lidské, společenské, ekonomické i zdravotní;
10. připomíná, že posilování postavení zranitelných skupin má zásadní význam pro omezení chudoby; trvá na tom, aby všichni lidé bez ohledu na pohlaví, etnický původ, jazyk, náboženství, politické nebo jiné názory, stejně jako osoby se zdravotním postižením, migranti a původní obyvatelé, měli rovný přístup k inkluzivnímu a kvalitnímu vzdělávání a příležitost k celoživotnímu učení;

Úterý, 13. listopadu 2018

11. v této souvislosti zastává názor, že pomoc Unie v oblasti vzdělávání musí nejprve reagovat na dvě priority, a sice na upřednostnění kvalitního základního vzdělávání podporujícího začlenění a poskytnutí větší pomoci nejméně rozvinutým zemím;
12. trvá zejména na dílčím cíli udržitelného rozvoje č. 4.1, který se vztahuje na bezplatné primární a sekundární vzdělání v délce 12 let pro všechny; opakuje, že tento dílčí cíl by měl tvořit základní pilíř partnerství mezi Afrikou a EU v souladu se strategickými prioritami schválenými během vrcholné schůzky představitelů Evropské unie a Africké unie v roce 2017; uvádí, že bezplatnost je třeba chápat nejen ve smyslu bezplatnosti školní docházky, ale i s ní souvisejících výdajů, jako jsou náklady na školní potřeby, dopravu a stravu; domnívá se, že státy by měly uvažovat o zavedení stipendijních systémů, aby umožnily školní docházku nejvíce znevýhodněným dětem; připomíná, že je důležité zaručit rodičům pluralitu a svobody volby; nicméně doporučuje Evropské unii a jejím členským státům, aby v souladu s dílčím cílem udržitelného rozvoje č. 4.1 a článkem 26 Všeobecné deklarace lidských práv nepoužívaly oficiální rozvojovou činnost k podpoře komerčních ziskových vzdělávacích zařízení, a jež necíť zásady a hodnoty Unie;
13. žádá Unii a členské státy, aby na období do roku 2030 vyčlenily na základní vzdělávání nejméně polovinu své pomoci určené na vzdělávání;
14. rovněž žádá, aby alespoň 40 % pomoci určené na vzdělávání ze strany Unie a členských států bylo určeno nejméně rozvinutým zemím;
15. požaduje, aby byla věnována zvláštní pozornost rovnosti dívek a chlapců ve školách, což je nezbytný předpoklad pro udržitelný rozvoj a pro naplnění zásady „nikoho neopomenout“; žádá Unii, aby podporovala inkluzivní a kvalitní vzdělávání s cílem odstranit překážky, které dívkám brání v přístupu ke vzdělávání, v účasti na něm a v dokončení jejich studií; připomíná cíl, jímž je zajistit, aby se do roku 2020 85 % nových programů Evropské unie především nebo významně zaměřilo na otázku rovnosti pohlaví; v neposlední řadě požaduje, aby bylo podporováno zavádění vzdělávacích systémů, které by reagovaly na potřeby studentů se zdravotním postižením, jakož i jiných menšin a znevýhodněných skupin, a to s ohledem na místní specifika;
16. je potěšen, že Komise přijala své sdělení o vzdělávání v mimořádných situacích a vleklých krizích a rovněž cíl vyčlenit od roku 2019 10 % humanitární pomoci Unie na vzdělávání;
17. připomíná, že na vzdělávání dětí z řad uprchlíků a vysídlených osob je třeba od samého počátku nahlížet jako na prioritu; trvá na tom, že je důležité podpořit státy zasažené nestabilitou a konflikty za účelem posílení odolnosti jejich vzdělávacích systémů a zaručení přístupu dětí a mladých lidí z řad uprchlíků a vnitřně vysídlených osob a společností, která je přijímají, ke kvalitnímu vzdělávání, včetně sekundárního stupně;
18. zdůrazňuje, že je nezbytné integrovaněji, rychleji, systematictěji, efektivněji a při zapojení všech zúčastněných stran reagovat na potřeby v oblasti vzdělávání v mimořádných situacích, a to v souladu se zásadou propojení pomoci v těchto situacích s obnovou a rozvojem;
19. konstatuje, že některé cílové země nemohou či nechtějí reagovat na základní potřeby svého obyvatelstva, i pokud jde o jeho potřeby související se vzděláváním; žádá, aby byl určen nejvhodnější partner z řad občanské společnosti a aby byly posíleny a rozšířeny osvědčené postupy, které v této oblasti uplatňují nevládní organizace a další zúčastněné strany;
20. připomíná význam sekundárního, technického a odborného vzdělávání, pokud jde o zaměstnatelnost mladých lidí a o udržitelný rozvoj; je toho názoru, že technické a odborné vzdělávání by mělo umožnit vytváření důstojných pracovních míst a reagovat na potřeby rozvoje dotyčného státu a jeho podniků, a to i v součinnosti s nimi, přičemž by ho tyto podniky měly v co největší možné míře financovat; upozorňuje na projekty propojující soukromý sektor se vzdělávacími zařízeními a vybízí Komisi k prozkoumání toho, jak lze finančně podpořit rozvoj těchto iniciativ; poznamenává, že k dosažení uvedených cílů by mohl být využit unijní plán vnějších investic, a požaduje, aby se na plánování a realizaci opatření v této oblasti strategicky podílely i organizace občanské společnosti;
21. má obavy z tzv. odlivu mozků; konstatuje, že některé členské státy vyčleňují více než polovinu své pomoci určené na vzdělávání na školní výdaje na svém území; uvádí, že navýšení pomoci určené na vzdělávání by mělo přispět ke snížení tohoto podílu; vyzývá členské státy, aby prozkoumaly a uplatňovaly osvědčené postupy a zkušenosti, například v rámci akademických výměn a výměn odborníků; domnívá se, že víza pro opakovaný vstup by studentům pomohla doplnit jejich znalosti a nejnovější poznatky a podpořila by také cirkulační mobilitu; vyzývá zároveň k zavedení pobídek nebo opatření, které by studenty motivovaly k tomu, aby po návratu ze studií minimální dobu pracovali v odvětví hospodářství nebo veřejné správy ve své zemi původu, a získaných znalostí tak využili ve prospěch partnerských zemí;

Úterý, 13. listopadu 2018

22. poukazuje na to, že kvalitní výuka má pro studium zásadní význam; se znepokojením konstatuje, že kvalita a dostupnost odborné přípravy učitelů nadále představuje hlavní problém, zejména v subsaharské Africe; trvá na tom, aby bylo vyvinuto úsilí ve vztahu k základní a navazující odborné přípravě učitelů s důrazem na jejich pedagogické znalosti a dovednosti a také na jejich nábor, odměňování a pracovní podmínky, mimo jiné s cílem přimět je k tomu, aby zůstali v zemi a předávali své znalosti budoucím generacím; vyzývá k navýšení počtu výměnných programů mezi učiteli z rozvojových zemí a z členských států EU, jako je například program Erasmus+;

23. poznamenává, že je zapotřebí velkých investic do infrastruktury a vybavení škol, stejně jako do výukových materiálů, zejména ve venkovských nebo řídko osídlených oblastech, aby se zajistil rovný přístup ke vzdělávání pro všechny bez rozdílu;

24. zdůrazňuje, že nové technologie jsou důležité pro zlepšení přístupu ke vzdělávání a zvýšení jeho kvality a především pro šíření znalostí, odbornou přípravu, pedagogický a odborný rozvoj vyučujících i pro řízení vzdělávacích institucí; trvá na tom, že je třeba příležitost, kterou přechod k digitalizaci nabízí, využít k přenesení moderních pedagogických poznatků a metod i do rozvojových zemí; upozorňuje na skutečnost, že tyto nové technologie musí podpořit úsilí v oblasti vzdělávání, a nikoli ho nahradit, a snížit tak pedagogické standardy; vyzývá k důkladnějšímu posouzení dopadu investic do technologií na výsledky studia; trvá na prohloubení digitálních dovedností v zájmu posílení postavení žen a dívek;

25. vyzývá k vystupňování úsilí o řešení výzev spojených s digitálním vyloučením pomocí vzdělávání a odborné přípravy v oblasti klíčových digitálních dovedností, jakož i iniciativ s cílem usnadnit používání informačních a komunikačních technologií; kromě toho v této souvislosti požaduje zavedení předmětu digitální gramotnost do osnov na všech úrovních vzdělávacího systému v rozvojových zemích, aby si žáci mohli osvojit dovednosti nutné ke zlepšení přístupu k informacím;

26. zdůrazňuje, že budoucí generaci je nutné pomocí vzdělávání připravit na to, aby mohla prožít plnohodnotný život ve světě, jehož podoba se v důsledku robotizace a automatizace mění; domnívá se, že dostupné odborné vzdělávání by mělo umožňovat získání skutečné kvalifikace, aby odpovídalo očekáváním jak osob, které hledají zaměstnání, tak i podniků, a proto by se nemělo v oblasti odborného vzdělávání vylučovat partnerství se soukromým sektorem; vyzdvihuje význam flexibility a dovedností, stejně jako dovedností na celý život a sociálních dovedností v rámci vzdělávání; je přesvědčen, že kromě předávání teoretických znalostí ve škole musí děti získat schopnost uvažování, aby uměly klást správné otázky, i kreativní dovednosti, aby mohly převádět myšlenky na činy a byly schopny jednat tak, aby se mohly učit po celý život;

27. zdůrazňuje souvislost mezi vzděláním a zdravím; konstatuje, že školní medicína a výchova ke zdraví nejenže podporuje proces učení, ale také umožňuje oslovit velkou část společnosti; zdůrazňuje, že je třeba zaujmout komplexní a integrovaný přístup k sexuální výchově dívek a chlapců, která se bude zabývat otázkami zdraví spojenými např. s HIV, plánováním rodiny a těhotenstvím, a rovněž pomáhat k dosažení obecnějších cílů, jako je rozšíření přístupu děvčat ke vzdělání; zdůrazňuje význam poskytovatelů zdravotní péče z hlediska psychosociální podpory pro zlepšení osobní odolnosti malých dětí, zejména v zemích postížených konflikty;

28. vybízí státy k zajištění toho, aby byl v souladu s dílčím cílem udržitelného rozvoje 4.2 nabízen alespoň jeden rok předškolního vzdělání zdarma;

29. znovu potvrzuje, že kvalitního vzdělávání lze dosáhnout pouze v příznivém prostředí, a to i co se týče zapojení rodičů, výživy, bezpečnosti a přístupu k elektřině, vodě a odpovídajícím hygienickým zařízením, aby studenti mohli mít ze školy skutečný přínos a zvýšil se podíl ukončeného vzdělání, zejména vzdělání základního;

Zvýšit kvalitu pomoci

30. je toho názoru, že hodnocení vzdělávacích systémů, včetně vzdělávání poskytovaného nestátními institucemi, jeho kvalita a výsledky výuky jsou předpokladem pro zlepšení účinnosti poskytované pomoci; vyzývá Komisi a členské státy, aby poskytly finanční prostředky na výzkum, shromažďování údajů a na spolehlivé, technické, nediskriminační a nezávislé hodnotící nástroje;

31. pokládá lepší koordinaci dárců finančních prostředků v rámci místních skupin pro vzdělávání za nanejvýš důležitou pro to, aby nedocházelo ke zdvojení činností, či dokonce ke konfliktu při úsilí zaměřeném na pomoc; žádá členské státy, aby se systematictěji uchýlovaly ke společnému plánování a přenášení pravomocí; připomíná, že rozvojová pomoc nemůže sloužit strategii prosazování vlivu;

Úterý, 13. listopadu 2018

32. zdůrazňuje povinnost vlád zaručit svým občanům právo na vzdělání; poukazuje proto na potřebu zajistit, aby byly odpovědné subjekty na všech úrovních schopny poskytovat služby pro všechny obyvatele, a dále na potřebu vytvořit spravedlivé, dostupné a nediskriminační vnitrostátní vzdělávací instituce, strategie a plány, které se budou vyznačovat skutečnou odpovědností a které vzniknou na základě konzultací s klíčovými aktéry a občanskou společností a za jejich strategické účasti, jakož i s konkrétními cíli a mechanismy monitorování, hodnocení a pravidelnými kontrolami, jasným a transparentním vymezením odpovědnosti a přidělováním zdrojů podrobených nezávislé kontrole; vybízí k přijetí vnitrostátních regulačních rámců pro vytvoření a fungování vzdělávacích služeb;
33. klade důraz na předvídatelnost pomoci a její poskytování partnerskými státy; v tomto ohledu konstatuje, že uvedeným požadavkům nejlépe odpovídá rozpočtová podpora a pomoc poskytovaná mnohostrannými organizacemi;
34. vyzývá Komisi a členské státy, aby, jakmile to bude možné, upřednostňovaly rozpočtovou odvětvovou podporu s přísnými kritérii, mezi něž patří řádná správa věcí veřejných a posílené kontroly, zejména v zájmu zamezení korupce; připomíná, že třetí země, které jsou příjemci pomoci, se v případě závažných nesrovnalostí zavázaly k uhrazení plateb; žádá, aby byla do monitorování plnění finančních dohod zapojena občanská společnost; zdůrazňuje, že je zapotřebí zavést monitorovací mechanismus, který by umožnil zjistit, zda byla rozvojová pomoc zneužita, a následně uložit sankce, mimo jiné i přerozdělením finančních prostředků s cílem navýšit podporu zemím s lepšími postupy v této oblasti;
35. vybízí Komisi a členské státy, aby podporovaly úlohu místních orgánů a organizací občanské společnosti při přípravě a provádění programů pomoci v oblasti vzdělávání, a to i v rámci rozpočtové podpory;
36. uvádí, že přes mnohostranné organizace prochází pouze jedna třetina pomoci v oblasti vzdělávání oproti dvěma třetinám v oblasti zdraví; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby navýšily své finanční prostředky určené na Globální partnerství pro vzdělávání a na fond *Education cannot wait* (Vzdělání nepočká); domnívá se, že v dalším strategickém plánu na období roky po roce 2020 by Globálnímu partnerství pro vzdělávání mělo být umožněno prodloužit své programové období ze tří na šest let, čímž by se docílilo stabilnějšího a předvídatelnějšího financování, které je obzvláště důležité pro posílení vnitrostátních vzdělávacích systémů;

o

o o

37. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.
-